

Konrad Stoobemeel'i jalge ümbert finni ja kislus teda maha, keda teine mitte tähele ei olnud pannud. Magu tiiger, kargas kurjategija mahakukkuja päälle ja pistis oma lühikese mõõga temale rindu, nii et teine rõgise des hingे heitis.

Paganate julgus kaaswas nüüd jälle; kahekordse rammuga ja kindla võidulootusega tungisivad nemad uueste nende kahe waenlastniku kallale; aga pidisivad siiski jälle taganema. Kuhu aga need endid põõrsivad, sääl langevad kõik nende vägerva mõõga hoobide alla, ja waenlased tömmasivad endid uueste tagasi, nendele ruumi andes; aga tungisivad ikka jälle päälle. Viimaks langes ka Roobezell haavatud ja merine üleüldse, ühest noolest trehwatud, maha. Nüüd seisid Goolim üksi veel oma waenlaste keskel. Hirmus árasõõja tuline viha suutis tema südant polema, kui viimane tema armia seltsimeestest langenud oli. Kalevi poea jduud tungis tema läbi foonte, ja seesama põõrane meel, mis siis tema päälle tuli, kui tema õde waenlased piina-

siwad, wöttis nüüd jälle tema üle võdimust. Ta wiškas filbi enesest ára, hakkas molema kätega mõõgapáráast finni, tormas kess waenlaste sekka ja raijus kõigest väest enese ümber, surma ja hukatust lautades. Keegi ei voinud niisuguse põõrase meeles lõhkuja waastu seista, waid kõik langes tema ees n'agu pilliroog maha, ja mõne minutiga oli võitlemine otsas. Metsalise hulgumisega põgenes waenlaste hulk ára; ja n'agu wålja raijutud kuju, jái võitja üksi merise lahingi paiga päälle — see ainuke elav sadande surnuse seas. Sääl kukkusiwad tema silmad langenud sõbrade päälle — ja tema jduud oli nüüd korraga otsas. Üksi ja waesek's jáänud, seisis ta sääl; kõik mis temal armas olnud ja mis teda armastanud, oli nüüd korraga kadunud, ja see tundmine ja mahajäetüs röhus teda väga, Pisarad langesivad temale silmi, kui ta oma wennaliku sõbrade kehade juure ennast maha laskis. Armaštuse muretsemisega kandis ta neid sinna tamme puude alla, kus nemad lühikese aea eest alles röömu olivid maitsenud;